

بررسی اثرات مصرف روی بر ترکیب شیمیایی و غلظت عناصر غذایی دمبرگ و غده سیبزمنی

اصغر فرج نیا، محمد معزار دلان و غلام رضا ثوابی^۱

عنصر روی به عنوان یکی از عناصر کم مصرف و همچنین فلز سنتگین الاینده محیط زیست امروزه مورد توجه خاصی می‌باشد در خاکهای مناطق خشک نیمه خشک بدلیل pH قلیایی، کربنات کلسیم زیاد، کمی مواد آلی قابلیت جذب روی توسط گیاه کاهش یافته، همچنین در شرایط مصرف زاید کودهای فسفری و در کشت‌های متراکم کمبود آن در گیاهان زراعی و با غی بوریزه ارقام و گونه‌های حساس مشاهده می‌شود. تعادل عناصر غذایی در خاک و گیاه بویژه نسبت P/Zn یکی از عوامل مهم و موثر در کمیت و کیفیت محصول می‌باشد.

به منظور بررسی اثرات مصرف روی بر غلظت عناصر غذایی و نسبت P/Zn در سیبزمنی این تحقیق در سال ۱۳۷۵ در شهرستان بستان آباد آذربایجان شرقی با مصرف پنج سطح صفر، ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ کیلوگرم در هکتار روی از دو منبع سولفات و اکسید روی در قالب طرح بلوكهای کامل تصادفی و در چهار تکرار اجرا گردید. خاکهای منطقه دارای pH ۷/۶ EC ۷/۶ عصاره اشباع برابر ۸۵/۰ دسی زیمنس بر متر، درصد کربنات کلسیم معادل ۵/۵٪ فسفر قابل جذب ۱/۱ میکروگرم بر گرم با روش اولسن، روی قابل جذب ۴/۰ میکروگرم بر گرم خاک (با روش DTPA) بافت لوم و CEC برابر ۲۸ سانتی‌مول بر کیلوگرم خاک خشک بودند. عملیات کاشت، داشت و برداشت بطور معمول انجام گرفت و عناصر غذایی دیگر با توجه به آزمون خاک و توصیه‌های کودی موسسه تحقیقات خاک و آب مصرف شد. در مرحله گل دهی (تیرماه) نمونه‌برداری از دمبرگ انجام و پس از آماده سازی غلظت عناصر غذایی ازت فسفر، پتاسیم و روی با روش‌های استاندارد اندازه‌گیری شد و نسبت P/Zn مشخص گردید. در نمونه‌های غده سیبزمنی نیز غلظت همین عناصر اندازه‌گیری شد.

نتایج بدست آمده نشان داد که عرضه روی به خاک از هر دو منبع سولفات و اکسید، غلظت ازت دمبرگ را افزایش داد. غلظت ازت دمبرگ در تیمار ۴۰ کیلوگرم در هکتار، ۳۳/۳ درصد نسبت به شاهد افزایش داشت غلظت ازت در تیمارهای ۱۰ و ۲۰ کیلوگرم با شاهد اختلاف معنی دار نداشت. مصرف روی غلظت ازت دمبرگ را نیز افزایش داد ولی این افزایش از لحاظ آماری معنی دار نبود.

^۱ به ترتیب دانشجوی سابق کارشناسی ارشد، اعضای هیأت علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

صرف روی غلظت فسفر در غده و دمیرگ را کاهش داد و کمترین غلظت فسفر در دمیرگ در تیمار ۴۰ مصرف کیلوگرم در هکتار سولفات روی اندازه‌گیری شد که در سطح یک درصد معنی‌دار بود. مصرف روی تاثیر معنی‌داری بر غلظت پتابسیم دمیرگ و غده نداشت. اما عرضه روی به خاک غلظت این عنصر را در دمیرگ و غده سبیازمینی افزایش داد. این افزایش در سطح یک درصد معنی‌دار شد. همبستگی بین غلظت روی در دمیرگ و غده با مقدار روی مصرفی به صورت سولفات روی در خاک همبستگی معنی‌داری داشت. همچنین با مصرف روی نسبت P/Zn کاهش یافت این نسبت در دمیرگ در اوخر دوره گلدهی در شرایط حداقل عملکرد برابر ۳۹ بود. با توجه به نتایج بدست آمده مصرف کود روی همراه با عناصر اصلی به منظور بهبود وضعیت تعادل عناصر غذایی در گیاه و نسبت مناسب P/Zn توصیه می‌گردد.